

17 اکتوبر 2016

داکتر سید عبدالله کاظم  
(بازنشر از سایت بی بی سی فارسی/ دری)

## چرا ده هزار کودک مهاجر در اروپا گم شده اند؟

هلنا مریمان بی بی سی

16 اکتبر 2016 - 25 مهر (میزان) 1395



یوروپل، واحد اطلاعاتی پلیس اروپا تخمین می زند در دو سال گذشته ۱۰ هزار کودک پناهجو و مهاجری که بدون والدین یا سرپرست به اروپا آمده اند، گم شده اند.

به گفته دلفین مورالیس دبیرکل نهاد غیرانتفاعی 'کودکان گم شده اروپا' ورود کودکان مهاجر بدون والدین یا سرپرست دلایل گوناگونی دارد. "برخی از آنها را والدینشان به این امید فرستاده اند که فرزندانشان در اروپا زندگی بهتری خواهند داشت، برخی از آنها را قاچاقچیان به عنوان روشی برای کنترل خانواده ها از والدینشان جدا کرده اند و برخی دیگر والدین خود را در حوادث از دست داده اند."

طبق پژوهش های 'کودکان گم شده اروپا'، در سال ۲۰۱۵ حدود ۹۰ درصد از کودکانی که تنها به اروپا آمده اند پسر بودند و حدود ۵۰ درصدشان اهل افغانستان هستند.

اما ترکیب کودکان بدون همراه در حال تغییر است. تعداد دخترانی که تنها به اروپا می آیند رو به افزایش و سن کودکانی که گم می شوند رو به کاهش است. سال گذشته برای اولین بار کودکان چهار ساله هم گم شدند.

د پانو شمیره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ [maqalat@afghan-german.de](mailto:maqalat@afghan-german.de)

یادونه: دلېکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

بر سر این همه کودکانی که گم شده اند چه آمده است؟ خیلی ساده می توان گفت که هیچکس واقعا نمی داند. دلیلش این است که وقتی کودکی اهل افغانستان، سوریه یا ایتوپی در یونان و ایتالیا گم می شود، اتفاق چندانی نمی افتد. تعداد کمی از ادارات مرزبانی کشورهای اروپایی گم شدن آنها را ثبت و پیگیری می کنند.

اکنون این نگرانی جدی وجود دارد که قاچاقچیان کودکان تنهایی را که به اروپا می آورند برای کسب درآمد بیشتر به قاچاقچیان انسان می فروشند. این کودکان ممکن است به بردگی و فحشا کشیده شوند.

دلفین موراليس می گوید: "قاچاقچیان از کودکانی که به اروپا می آورند سوء استفاده می کنند. مشکل این است که این کودکان به جای مراجعه به نهادهای مسئول به همین قاچاقچیان روی می آورند و این وضعیت آنها را آسیب پذیر می کند."



'گل ولی پسرلی' در سن ۱۲ سالگی افغانستان را ترک کرد و بیش از یک سال طول کشید تا به بریتانیا برسد. به محض شروع مسافرت قاچاقچیان او را از برادر بزرگترش جدا کردند و در نتیجه مجبور شد این سفر دشوار را به تنهایی طی کند.

او روزها با پای پیاده سفر کرده، پشت کامیون ها خود را مخفی کرده، از قطارهای درحال حرکت بیرون پریده و قبل از اینکه بالاخره به سواحل ترکیه برسد دو هفته را در زندان بزرگسالان سپری کرده است. او از ساحل ترکیه با قایقی که ظرفیت آن فقط ۲۰ نفر بود همراه ۱۲۰ نفر دیگر به سمت یونان حرکت کرد.

او می گوید: "قایق شکست. اولین باری بود که دریا را می دیدم. وحشت کرده بودم. به خدا گفتم نمی خواهم اینجا بمیرم. نمی خواهم در دریای مدیترانه غرق شوم چون مادرم هیچگاه نخواهد فهمید که من مرده ام یا زنده ام."

چند دقیقه قبل از غرق شدن قایق گارد ساحلی آنها را نجات داد و به یونان برد.

د پانو شمیره: له 2 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ [maqalat@afghan-german.de](mailto:maqalat@afghan-german.de)  
یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لولئ

گل ولی را ابتدا به پلیس و سپس به ارتش تحویل دادند. از او انگشت نگاری کرده و بعد خبر بد را به او دادند: یا ظرف یکماه باید یونان را ترک کند یا دیپورت خواهد شد.

در این فاصله او با خبر شد که برادرش به بریتانیا رسیده است. او نیز کاری را کرد که هزاران کودک پناهجو و مهاجر دیگر در یونان انجام داده اند. از اردوگاه پناهجویان گریخت.

او می گوید: "ما در مسیر راه آهن حرکت می کردیم تا پلیس ما را نبیند. مراقب بودیم و خودمان را مخفی می کردیم."

بعضی از کودکانی که با آنها آشنا شده نوک انگشتان خود را می سوزاندند و گاه حتی انگشت خود را قطع می کردند تا در صورت دستگیری شناسایی نشوند و نتوانند آنها را به کشورشان بازگردانند.

بالاخره گل ولی خود را به بندر کاله در فرانسه رساند و بارها تلاش کرد تا از مرز عبور کرده و خود را به بریتانیا برساند. یک روز شانس با او یاری کرد و با مخفی کردن خود داخل کامیونی که بارش موز بود توانست وارد بریتانیا شود.

پنج سال طول کشید تا بالاخره تقاضای پناهندگی گل ولی پذیرفته شود. او مدرسه را شروع کرد و بعد به دانشگاه رفت و سال گذشته در مورد سفرش کتابی نوشت با عنوان "آسمان بی نور".

اما در ازای هر یک از کودکانی که بالاخره به مقصد می رسند هزاران کودک دیگر هیچگاه به نتیجه نمی رسند. مثل گل ولی آنها احساس می کنند مفقود شدن از ورود به سیستم پذیرش پناهجو در کشورهای اروپایی امن تر است.

کیارا اسمیت چندی پیش به عنوان کارشناس در یکی از جلسات مجلس بریتانیا در خصوص وضعیت کودکان مهاجر بدون همراه در کشورهای اتحادیه اروپا شهادت داد. او در دانشگاه ملی ایرلند در رشته حقوق تدریس می کند. او می گوید سیستم پذیرش پناهجویان و متقاضیان پناهندگی قوانینی در زمینه حفاظت از کودکان دارد ولی این قوانین همیشه رعایت و اجرا نمی شود.

"در کشورهای اصلی ورود پناهجویان مثل یونان و ایتالیا، تعدادی از نهادهای اروپایی مستقر هستند که وظیفه آنها شناسایی و پذیرش متقاضیان پناهجویی است ولی این نهادها در عمل به مراکزی شبیه بازداشتگاه بدل شده اند."

"وقتی کودکان خردسال بدون همراه را در چنین اردوگاههایی به حال خود رها می کنند آنها تا ابد این شرایط را تحمل نخواهند کرد."

یونان و ایتالیا تنها کشورهایایی نیستند که در آنها کودکان برای ورود به سیستم پذیرش پناهجویان با مشکلات جدی روبرو می شوند.

کیارا اسمیت می گوید شواهد نشان می دهد که برخی از کشورهای اروپایی عمدا شرایطی فراهم می کنند که این کودکان از تقاضای پناهندگی منصرف شده و در نتیجه به کشورهای دیگر بروند.

"بسیاری از کشورها در مسیر حرکت پناهجویان و مهاجران به سمت شمال اروپا روش تشویق پناهجویان به ادامه سفر را در پیش گرفته و در عمل چشم خود را به روی کودکان تنهایی که وارد کشور می شوند می بندند. آنها را ثبت نمی کنند و آنها را تشویق می کنند تا سفر را ادامه داده و به کشورهای دیگر بروند."

این کودکان به سفر ادامه می دهند چون مثل گل ولی اکثر آنها به دنبال پیوستن به اعضای خانواده خود هستند. و در این زمینه نیز کاستی های فراوانی وجود دارد.

طبق ضوابطی که "مقررات دوبلین" نامیده می شود، وقتی کودک تنهایی در یک کشور ثبت نام می شود نهادهای مسئول موظفند تحقیق کنند و ببینند آیا او در کشورهای دیگر اتحادیه اروپا کسی را دارد یا نه. در صورتی که اعضای خانواده او در کشورهای دیگر باشند کشور میزبان موظف است کودک را به کشور محل سکونت خانواده اش بفرستد تا تقاضای پناهندگی او در آنجا بررسی شود. ولی چنین چیزی در عمل اتفاق نمی افتد.

وقتی که کودکان به کشوری می رسند که می خواهند در آنجا تقاضای پناهندگی بدهند یک مشاور یا سرپرست ویژه باید برای آنها تعیین شود تا در روند بررسی تقاضای پناهندگی به آنها کمک کند. اما به گفته کیارا اسمیت برخی از کشورهای اروپایی خدمات سرپرستی خوبی ارائه می دهند ولی در برخی کشورهای دیگر چنین خدماتی اصلا وجود ندارد.



فراموش نکنیم که این کودکان در اکثر مواقع کسی را ندارند و در روند بررسی تقاضای پناهندگی ناگزیرند آزمایش های تحقیرآمیزی مثل عکسبرداری از دندان، اندازه گیری جمجمه یا فشردگی استخوان را انجام دهند تا مشخص شود در مورد سن خود دروغ نمی گویند. بعد باید توضیح بدهند چرا کشور خود را ترک کرده اند. با آنها بارها مصاحبه خواهند کرد و از آنها سئوالاتی خواهد شد که مجبورند تمام جزئیات تجارب دردناک خود در طول سفر را تکرار کنند.

کیارا اسمیت می گوید: "خیلی اوقات این کودکان ممکن است تمام جزئیات حوادث را به خاطر نیاورند. برای آنها بازگو کردن ماجراهای سفر با یک روال منطقی بسیار دشوار است. و فراموش

---

د پانو شمیره: له 4 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ [maqalat@afghan-german.de](mailto:maqalat@afghan-german.de)  
یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په خیر و لولئ



نکنیم مهمترین عامل برای دریافت حق پناهندگی ارائه یک داستان منسجم و شرح دقیق حوادث است."

در این مرحله کودکان بیشتری تصمیم می گیرند فرار کنند و مفقود می شوند. چرا اقدامات بیشتری برای حفاظت از این کودکان انجام نمی شود؟

سال گذشته حدود ۹۰ هزار کودک تنها وارد اروپا شده است. این تعداد بسیار زیادی است. شکی نیست که حتی اگر همه کشورهای اتحادیه اروپا منابع و توجه بیشتری به این مشکل اختصاص دهند باز هم تعدادی از این کودکان مهاجر تحت پوشش قرار نخواهند گرفت. نگهداری از کودکان تنهایی که در سیستم پناهندگی پذیرفته شده اند برای ادارات دولتی محلی فشار زیادی است آن هم در شرایطی که بودجه این اداره‌ها در اکثر کشورها رو به کاهش بوده است.

اما به گفته کیارا اسمیت اتحادیه اروپا به سیاست‌ها و مقرراتی که خودش برای حفاظت از کودکان وضع کرده وفادار نیست. و به نظر می رسد که افکار عمومی و مردم این کشورها نیز چشم خود را به روی این مشکل بسته اند.



حدود یک سال پیش، بعد از انتشار عکس آلان کردی، کودک مهاجری که جسدش را امواج به ساحل آورده بودند، مردم در سراسر اروپا نسبت به وضعیت کودکان مهاجر و پناهجو حساسیت بیشتری نشان دادند. مردم آنها را در خانه‌های خود جای دادند، به آنها کمک غذایی می دادند و حتی در اردوگاه کاله برای کمک به پناهجویان داوطلبانه کار می کردند.

پس از واکنش افکار عمومی دولت‌های بریتانیا، آلمان و کانادا اعلام کردند تعداد پناهجوی بیشتری را خواهند پذیرفت و رهبران کشورهای اروپایی پذیرفتند مسئولیت پذیرش پناهجویانی را که به ایتالیا و یونان می آیند تقسیم کنند.

د پانو شمیره: له 5 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ [maqalat@afghan-german.de](mailto:maqalat@afghan-german.de) یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکي په خیر و لولئ

پس از گذشت یک سال بسیاری از این وعده ها زیرپا گذاشته شده است. ولی چندان اعتراض عمومی نشده است. چرا؟

بخشی از مسئله به عوامل اقتصادی برمی گردد. با تداوم اجرای سیاست های ریاضت اقتصادی در سراسر اروپا مردم برای کمک به دیگران انگیزه کمتری دارند. ادعاهای مطرح شده در مورد ارتباط مهاجران و گروه های تندرو اسلامگرا نیز مزید علت شده است. سیاستمداران بدون فشار افکار عمومی تمایل چندانی به اقدام و اجرای قوانین موجود در زمینه حفاظت از کودکان نشان نمی دهند.

بنابراین داستان ۱۰ هزار کودک مهاجر مفقود شده از یک ضعف بزرگتر حکایت دارد: تبعیت نکردن ادارات مرزبانی و مهاجرت از قوانین موجود اروپایی در زمینه حفاظت از کودکان و بی تفاوتی افکار عمومی اتحادیه اروپا برای فشار به سیاستمداران تا به وعده های خود عمل کنند.  
(پایان)

(با تشکر فراوان از سایت فارسی / دری بی بی سی)

---

د پانو شمیره: له 6 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښکي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ [maqalat@afghan-german.de](mailto:maqalat@afghan-german.de)  
یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ